

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 8 – 2023

Cuốn sách: Mãi mãi tuổi hai mươi

Kính thưa các thầy cô giáo!

Thưa toàn thể các em HS !

Hình tượng anh bộ đội cụ Hồ đã trở nên thật gần gũi, thân thương, là một biểu tượng đẹp, rất đáng tự hào của người Việt Nam. Những hi sinh, gian khổ mà họ trải qua trong chiến tranh; những ý trí, nghị lực, sự kiên cường, dũng cảm chiến thắng kẻ thù xâm lược của bộ đội ta là dấu ấn sâu đậm, mốc son chói lọi trong lịch sử nước nhà.

Trong buổi giới thiệu sách hôm nay, thư viện nhà trường xin trân trọng gửi đến bạn đọc một cuốn sách- cuốn nhật kí thời chiến của một chiến sĩ Quân đội nhân dân Việt Nam đã làm rung động trái tim của rất nhiều độc giả, ở mọi lứa tuổi.

Bạn đọc thân mến, các bạn đang nhìn thấy một cuốn sách bình thường như bao cuốn sách khác, nhưng bây giờ không phải là cuốn sách bình thường nữa, mà là một cuộc đời, một số phận đại diện cho thế hệ thanh niên Việt Nam thời chiến. Các bạn sẽ thấy một trái tim, một tâm hồn của một con người. Cuốn sách đặc biệt của ngày hôm nay có một cái tên rất trẻ, tràn đầy sức sống: " Mãi mãi tuổi hai mươi". " Mãi mãi tuổi hai mươi" là cuốn nhật ký của liệt sĩ Nguyễn Văn Thạc (1952-1972) viết từ ngày nhập ngũ 2-10-1971 đến ngày 24-5-1972 do NXB Thanh Niên ấn hành tháng 5-2005 là cuốn nhật ký dày dặn và khá hoàn chỉnh được xuất bản. Nhà thơ, nhà báo Đặng Vương Hưng cùng với việc biên soạn Những lá thư chiến tranh đã sưu tầm, giới thiệu tập nhật ký này..

Bạn đọc thân mến, liệt sĩ Nguyễn Văn Thạc là một người trai Hà Nội. Khi anh bước chân vào ngưỡng cửa Đại học là khi cuộc chiến tranh Việt Nam đang thời kì căng thẳng, ác liệt nhất. Anh học giỏi cả “xã hội” và “tự nhiên” như thời ấy thường nói, nghĩa là cả văn và toán. Ở Trung học, anh đoạt giải nhất thi học sinh giỏi văn toàn miền Bắc. Ở Đại học, anh là sinh viên xuất sắc của khoa Toán- Cơ,

Đại học Tổng hợp Hà Nội. Anh có thể được chọn một con đường khác vào đời. Nhưng anh và cả thế hệ anh, năm tháng ấy đã cởi áo sinh viên để khoác lên mình áo lính. Không có sự lựa chọn nào khác khi Tổ quốc lâm nguy, bởi “Cuộc đời đẹp nhất của thanh niên là trên trận tuyến đánh quân thù”. Và anh, một thanh niên thế hệ Hồ Chí Minh, đã chấp nhận và dấn thân, dấn thân không theo nghĩa hiện sinh mà theo nghĩa yêu nước, “Nước còn giặc còn đi đánh giặc, đánh đến cùng mới thôi”..

Bạn đọc thân mến, người trai Hà Nội ấy đã vĩnh viễn nằm xuống mảnh đất Quảng Trị 40 năm về trước. Hôm nay, sau 39 năm chiến tranh khép lại, các bạn đang có trên tay mình những tâm tình của anh qua cuốn sổ nhật kí quân ngũ anh ghi trong quãng thời gian huấn luyện tân binh.

Nguyễn Văn Thạc đã ghi chép rất kĩ những điều mắt thấy, tai nghe và cả những điều anh cảm nhận được. Đó là chuyện về gia đình những người dân nơi anh đóng quân, chuyện về những anh lính cùng đơn vị, về những cán bộ chỉ huy tiểu đội, trung đoàn...Có nhiều chuyện vui, nhưng có cả những chuyện buồn. Dưới cái nhìn tinh tế, giàu cảm xúc của người lính trẻ, bạn đọc sẽ cảm nhận được sâu sắc tình quân dân nồng ấm, anh bộ đội cụ Hồ luôn được nhân dân tin yêu; cảm nhận được tình đồng chí keo sơn, gắn bó của các chiến sĩ trên đường chiến đấu,...Bên cạnh những kỉ niệm ấm áp đó, người lính trẻ cũng thật đau đớn, chua xót khi phải chứng kiến sự tàn phá khốc liệt của chiến tranh: "*Làng xóm chìm trong tang tóc và bóng đêm*", nhân dân nghèo đói; chứng kiến sự hi sinh, mất mát của đồng đội mình. Tất cả, đã để lại trong lòng người chiến sĩ trẻ những dấu ấn sâu đậm, để thôi thúc, để thổi bùng ý chí quyết tâm chiến đấu với kẻ thù xâm lược. Trong nhật kí, Nguyễn Văn Thạc viết: "*Không, suốt đời ta không quên, ta không quên cảnh em bé miền Nam đập tay lên vũng máu. Dưới tay em lẽ ra là chậu nước trong mát- cái biển mênh mông của tuổi thơ hồn nhiên, nhí nhảnh...*"

"*Bây giờ cái khao khát nhất của ta- cái day dứt trong ta là khi nào được vào miền Nam, vào Huế, Sài Gòn- xọc lê vào thỏi tim đen đui của quân thù.*"

Trước lúc hi sinh, anh vẫn nói với đồng đội: "*chỉ tiếc là không còn chiến đấu được nữa...bao dự định còn dang dở.*" Anh đã hi sinh khi tuổi mới 20.

Mặc dù chỉ có mười tháng tuổi quân, nhưng dọc đường hành quân ra trận, khắc phục biết bao gian khổ, hi sinh, Thạc vẫn làm tốt nhiệm vụ của người chiến sĩ, vừa tích cực ghi chép những sự kiện, những cảm nghĩ về Đòi, về Người trong những năm tháng hào hùng của cuộc chiến đấu chống Mĩ cứu nước đang trong giai đoạn ác liệt tiến đến thắng lợi hoàn toàn.

Tấm gương của liệt sĩ Nguyễn Văn Thạc là minh chứng cho Quân đội nhân dân Việt Nam anh dũng, dân tộc Việt Nam anh hùng.

Hôm nay, khi đất nước ta đã hoà bình, độc lập, nhân dân Việt nam luôn ghi nhớ, biết ơn công lao to lớn của thế hệ cha anh, những chiến sĩ đã anh dũng hi sinh. Mỗi người chúng ta, nhất là thế hệ trẻ hãy ra sức phấn đấu, góp phần xứng đáng vào sự nghiệp xây dựng đất nước giàu mạnh và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam yêu quý.

“Nhà văn Đức Anna Seghers có tiểu thuyết: Những người chết còn trẻ mãi. Những người lính chết trẻ còn mãi tuổi thanh xuân và luôn là một biểu tượng đẹp, trong sáng đến nao lòng. Thời gian khắc nghiệt vô chừng, nó làm người ta già nua, cùn mòn, nhạt nhẽo đi, thậm chí trở nên tầm thường, nhỏ bé nữa. Điều ao ước của anh ngày mai, những trang giấy còn lại đằng sau sẽ toàn là những dòng vui vẻ và đông đúc... là điều không thể, nhưng thật đáng yêu vì nó là những lời của một người lính yêu đời, yêu người, yêu cái đẹp đang tuổi 20”.

Nhật kí "*Mãi mãi tuổi hai mươi*" của liệt sĩ Nguyễn Văn Thạc sẽ là một cuốn sách thật ý nghĩa, một tư liệu quý giá mà thư viện trường THCS Phúc Lợi muốn gửi đến các thầy cô giáo và các em học sinh. Hi vọng các bạn tìm đọc!

Xin chân thành cảm ơn.